

Sygn. akt I C 1943/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. S. (1) kwoty:

a/ 8.000,00 zł (osiem tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

b/ 49,96 zł (czterdzieści dziewięć złotych i 96/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

c/ 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

d/ 214,16 zł (dwieście czternaście złotych i 16/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.836,01 zł (tysiąc osiemset trzydzieści sześć złotych i 01/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 536,07 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych i 07/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1943/14

UZASADNIENIE

Powód P. S. (1), wniósł pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę:

- kwoty 8.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwu pozwanemu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

- kwoty 999,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia doręczenia pozwu pozwanemu tytułem zwrotu kosztów zniszczonych rzeczy,

- kwoty 99,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwu pozwanemu do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zakupu leków,

- kwoty 480,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwu pozwanemu do dnia zapłaty tytułem kosztów wizyt lekarskich,

- kwoty 214,16 zł tytułem kosztów dojazdu do placówek medycznych.

Ponadto wniósł o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku drogowego z dnia 12.05.2013 roku oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 12.05.2013 roku w miejscowości B. gmina S. doszło do zdarzenia drogowego. Kierujący samochodem marki B. o nr rej. (...) – K. B., znajdujący się pod wpływem alkoholu, stracił panowanie nad pojazdem, w wyniku czego uderzył prawem bokiem swojego pojazdu w prawy bok stojącego na skrzyżowaniu samochodu H. o nr rej. (...), kierowanego przez powoda, spychając ww. pojazd na pobocze jezdni. Powód wskazał, iż w wyniku zdarzenia doznał obrażeń, rozpoznano u niego stłuczenie jamy brzusznej oraz stłuczenie klatki piersiowej. Po wynikach specjalistycznych badań u powoda stwierdzono nadto zwichnięcie, skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi.

Sprawca zdarzenia w dacie zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z pozwanym.

Okoliczności wypadku, doznane urazy jak i pobyt w szpitalu był dla powoda stresującym wydarzeniem. W związku z doznanymi obrażeniami, które skutkowały koniecznością dalszych badań, diagnostyki i rehabilitacji, powód odczuwa nawracające dolegliwości bólowe, ogólny dyskomfort fizyczny, cierpi na bezsenność. Powód pozostaje pod opieką poradni zdrowia psychicznego.

Powód wskazał, iż w wyniku zdarzenia, uszkodzeniu uległy również należące do niego rzeczy tj. telefon komórkowy, aparat fotograficzny oraz pendrive, których wartość oszacował na kwotę 999,00 zł. Po wyjściu ze szpitala zakupił leki za kwotę 99,92 zł. W związku z pozostawianiem przez powoda pod opieką poradni zdrowia psychicznego poniósł koszty dojazdów do placówki medycznej w wysokości 214,16 zł.

Argumentował, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał i wypłacił mu kwotę 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 42,05 zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia i zakup leków.

W odpowiedzi na pozew **pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa /k. 104 – 107/.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany przyznał, że likwidował następstwa szkody, zgłoszonej przez powoda na skutek kolizji drogowej z dnia 12.05.2013 roku, którego sprawcą był kierujący pojazdem marki B. o nr rej. (...), objęty w dacie zdarzenia ochroną na podstawie umowy ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwaną. Na skutek zgłoszenia szkody przez powoda, pozwana podjęła i przeprowadziła postępowanie likwidacyjne na podstawie złożonych przez powoda dokumentów oraz opinii lekarzy specjalistów i przyznała na rzecz powoda odszkodowanie, w wysokości 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, 42,05 zł tytułem kosztów leczenia i zakupu leków. W trakcie prowadzonego postępowania likwidacyjnego ustalono uszczerbek u powoda w wysokości 2 %.

W ocenie pozwanej wypłacona kwota zadośćuczynienia 2.000,00 zł w pełni rekompensuje poniesioną szkodę. Wskazała, iż zgodnie z kartami leczenia szpitalnego u powoda nie stwierdzono uszkodzeń w obrębie jamy brzusznej, klatki piersiowej czy kręgosłupa szyjnego. Podniosła, iż powód dochodzi podwójnego roszczenia z tytułu zakupu leków C., przedstawiając dwukrotnie te same faktury. Z uzasadnienia pozwu nie wynika dlaczego powód nie odbywał leczenia specjalistycznego – psychiatrycznego w miejscu zamieszkania – S., a powód nie przedstawił dokumentacji medycznej potwierdzającej leczenie psychiatryczne, w szczególności daty odbywania wizyt lekarskich, stąd brak możliwości weryfikacji odbywania wizyt lekarskich w dniach w których sporządzono faktury za przejazdy. Powód nie przedstawił faktur VAT potwierdzających wysokość poniesionych kosztów ani dokumentów przedstawiających przebieg procesu leczenia. Pozwany podniósł, iż powód nie wykazał wartości rzeczy, w tym również pendrive'a i okularów. Zakwestionował zasadność tych roszczeń zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

W ocenie pozwanego na nieuwzględnienie zasługuje żądanie powoda do ustalenia na przyszłość odpowiedzialności za skutki wypadku oraz prawidłowość ustalenia daty początkowej naliczania roszczenia odsetkowego z tytułu roszczenia zgłoszonego w pozwie – zadośćuczynienia, roszczenie odsetkowe winno być liczone najwcześniej od dnia wydania wyroku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.05.2013 roku w miejscowości B. gm. S. na skrzyżowaniu drogi głównej krajowej (...) z ulicą (...) doszło do wypadku drogowego w trakcie, którego kierujący pojazdem marki B. o nr rej. (...) K. B. jadąc od strony miejscowości U. znajdujący się pod wpływem alkoholu – I badanie 0,87 mg/dm³, II badanie 0,93 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu – stracił panowanie nad pojazdem, zjechał na prawe pobocze a następnie przejechał oś jezdni wjechał na przeciwny pas ruchu i na skrzyżowaniu z ulicą (...) uderzył prawym bokiem swojego pojazdu w prawy bok stojącego na skrzyżowaniu samochodu H. o nr rej. (...), którego kierujący P. S. (1) czekał, aby włączyć się do ruchu, spychając ww. pojazd na trawiaste pobocze jezdni w wyniku czego pasażerka samochodu B. A. G., doznała złamania kręgosłupa na odcinku piersiowym oraz urazu brzucha, które to obrażenia naruszyły czynności tych narządów na okres czasu powyżej 7 dni.

W sprawie wszczęto postępowanie przygotowawcze zarejestrowane pod l.dz. (...)276/13, (...)283/13 o czyn z art. 177 § 1 k.k. i inne.

Postanowieniem z dnia 31.05.2013 roku dochodzenie zostało umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt. 5 k.p.k. wobec stwierdzenia, że K. B. zmarł.

W dacie sprawca zdarzenia drogowego z dnia 12.05.2013 roku K. B. ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(bezsporne, a nadto dowód: pismo z dnia 4.06.2013 roku k. 14, 169, postanowienie z dnia 13.05.2013 roku k. 170 – 171, postanowienie z dnia 14.05.2013 roku k. 172 – 173, postanowienie z dnia 31.05.2013 roku k. 174 – 175, akta szkody na płycie CD k. 110, kopia dowodu rejestracyjnego k. 158 – 160)

Bezpośrednio po wypadku powód przebywał na szpitalnym oddziale ratunkowym Wojewódzkiego Szpitala (...) w S..

U powoda rozpoznano stłuczenie jamy brzusznej oraz stłuczenie klatki piersiowej, zalecono dalsze leczenie w poradni chirurgicznej oraz poradni lekarza POZ, oszczędzający tryb życia i stosowanie leków przeciwbólowych.

Po wykonaniu badań u powoda stwierdzono zwichnięcie, skręcenie, naderwanie stawów i więzadeł na poziomie szyi.

Powód pozostawał pod opieką poradni specjalistycznych: neurologicznej, chirurgicznej i ortopedycznej. Powód został skierowany na rezonans magnetyczny odcinka kręgosłupa piersiowego. Badanie wykazało zniesienie fizjologicznej

kifozy piersiowej oraz obecność pojedynczych guzków S. na zarysach trzonów piersiowych w dolnym odcinku piersiowym.

(dowód: karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 15 - 17, 177 – 179, historia zdrowia i choroby k. 18 – 19, skierowanie do pracowni diagnostycznej k. 20 – 21, wynik badania k. 22, zaświadczenia lekarskie k. 23 – 24, 91 zwolnienia lekarskie k. 25 – 27, 153 – 155, historia choroby k. 93, 166 – 167, dokumentacja medyczna k. 94-95, historia choroby 100-101, skierowanie do poradni specjalistycznej k. 148, skierowanie k. 168 i 176, wyniki badań k. 161, informacja k. 162, historia choroby k. 181)

Ponadto w okresie od sierpnia do listopada 2013 roku powód pozostawał pod opieką poradni zdrowia psychicznego, do której zgłosił się z powodu objawów stresu pourazowego, którego doznał na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 12.05.2013 r. W sierpniu 2013 r. stwierdzono u powoda dolegliwości w postaci stale utrzymujących się lęków, przygnębienia, zubożenia, zaburzeń snu – problemów z zasypianiem, koszmarów sennych dotyczących wypadku. Nadto Leczony farmakologicznie, zalecono przyjmowanie leku C. 20 mg. Kolejne konsultacje psychiatry wykazały zmniejszenie ogólnego poziomu lęku, przy utrzymującym się lęku przed prowadzeniem samochodu oraz rzadziej występującymi koszmarami sennymi. Kontynuowano leczenie farmakologiczne.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 90, zaświadczenie lekarskie k. 163, zaświadczenie lekarskie k. 165, zeznania powoda k. 233, czas nagrania 00:18:58 – 00:19:56)

W dniu 15.05.2013 roku została zgłoszona szkoda u ubezpieczyciela.

(dowód: zgłoszenie szkody k. 203)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznał i wypłacił P. S. (1) tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.000,00 zł i tytułem kosztów leczenia i zakupu leków kwotę 42,05 zł (28,55 zł z tytułu zakupu leków i 13,50 zł z tytułu zakupu kołnierza).

(bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 23.07.2013 roku k. 43, 204 - 205, pismo z dnia 14.11.2013 roku k. 44, 206 - 207, opinia zaoczna k. 45 – 46, 182 – 183, faktura VAT nr (...) k. 202)

Z tytułu zakupu leków C. powód poniósł koszty w wysokości **49,96 zł.**

(dowód: faktura VAT nr (...) k. 32, k. 33, recepta z dnia 7.08.2013 roku k. 35)

Z tytułu wizyt lekarskich u psychiatry powód poniósł koszty w łącznej wysokości **360,00 zł.** Na kwotę tę składały się:

1/ 120,00 zł - faktura VAT (...),

2/ 120,00 zł - faktura VAT (...),

3/ 120,00 zł - faktura VAT (...).

(dowód: faktura VAT (...) z załącznikiem k. 184 - 185, 197 - 198, faktura VAT (...) z załącznikiem k. 188 – 189, faktura VAT (...) z załącznikiem k. 190 – 191)

Ponadto w związku ze zdarzeniem z dnia 12.05.2013 roku powód poniósł koszty związane z dojazdami do placówek medycznych w wysokości **214,16 zł**, w tym:

- 71,75 zł;

- 65,99 zł;

- 76,42 zł.

(dowód: kopia faktury VAT nr (...) k. 38, kopia faktury VAT z dnia 8.11.2013 roku k. 39, 186, kopia faktury VAT k. 40, 195, kopia faktury VAT z dnia 19.09.2013 roku k. 41, 149, zestawienie kosztów przejazdów k. 42, 187)

Po wypadku z dnia 12.05.2013 roku P. S. (1) nosił kołnierz ortopedyczny. Uskarżał się na dolegliwości bólowe, w tym ból kręgosłupa. Powód do 4.09.2013 roku pozostawał zwolnieniu lekarskim. P. S. (1) miał problemy ze snem. W wyniku wypadku powód nie czuje się pewnie prowadząc auto.

(dowód: zeznania świadka K. S. k. 137-138 czas nagrania 00:37:44 – 00:49:23, zeznania powoda k. 136 -137, czas nagrania 00:05:29 – 00:36:13 potwierdzone na rozprawie w dniu 3.04.2017 roku czas nagrania 00:13:35 k. 233; zwolnienie lekarskie k. 25)

Wypadek z dnia 12.05.2013 roku spowodował u powoda wystąpienie zaburzeń stresowych pourazowych. Symptomy tych zaburzeń występują do dnia dzisiejszego, choć nie dezorganizują już one codziennego funkcjonowania powoda.

Aktualnie stan psychiczny jest stabilny i powód nie sygnalizuje potrzeby terapii psychologicznej ani psychiatrycznej.

(dowód: opinia biegłego sądowego psychologa k. 217 – 220)

W wyniku zdarzenia z dnia 12.05.2013 roku powód doznał rozległych stłuczeń ciała, które spowodowały rozstrój zdrowia na około 5 miesięcy. Wykonane badania ((...)) stwierdzają wyprostowanie fizjologicznej kifozy piersiowej i istnienie guzków S.. Guzki S. nie są spowodowane przebyłym wypadkiem drogowym, gdyż rozwijają się one w wieku młodzieńczym w przypadku nadmiernej kifozy piersiowej – wada postawy. Leczenie pozwanego pod kątem doznanych urazów fizycznych prowadzone było poprawnie.

Powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %, rokowania są pomyślne.

(dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy k. 258 – 259, opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu ortopedii k. 281)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporna w sprawie była odpowiedzialność pozwanego co do zasady na skutki zdarzenia z dnia 12.05.2013 roku.

Ciężar wykazania tego, że powodowi przysługuje odszkodowanie za szkodę w rozmiarze dochodzonym w pozwie oraz zadośćuczynienie za krzywdę w rozmiarze większym aniżeli kwota 2.000,00 zł wypłacona poza procesem, spoczywał na powodzie. Powód temu obowiązkowi częściowo sprostał.

Na mocy przepisu art. 822 § 1, 2, 3 i 4 Kodeksu cywilnego przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Na mocy przepisu art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, umowa ubezpieczenia obowiązkowego

odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

W myśl przepisu art. 14 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Na mocy przepisu art. 444 § 1 zdanie pierwsze k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty.

Jak stanowi przepis art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować zarówno cierpienia fizyczne i psychiczne już doznane, czas ich trwania, jak i te które zapewne wystąpią w przyszłości, a więc prognozy na przyszłość. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., IV CK 357/03). (analogicznie: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2000 r., I CKN 969/98; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2 czerwca 2010 r., I ACa 392/10).

W sprawie o naprawienie szkody wynikłej z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia zasądzenie określonego świadczenia nie wyłącza jednoczesnego ustalenia w sentencji wyroku odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia. (tak uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów - zasada prawna z dnia 17 kwietnia 1970 r., III PZP 34/69).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego do ustalenia obowiązku wynagrodzenia szkód przyszłych nie jest konieczna pewność powstania dalszych szkód w przyszłości, lecz wystarczy stwierdzenie prawdopodobieństwa, że aktualny stan zdrowia powódki nie ujawnia jeszcze wszystkich skutków uszkodzenia ciała. (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 1978 r., IV CR 203/78).

Powód w wyniku zdarzenia z dnia 12.05.2013 roku doznał uszkodzenia ciała. Okoliczność ta została potwierdzona dowodem z opinii biegłego sądowego ortopedy. Rozmiar cierpień fizycznych powoda, odczuwanych dolegliwości bólowych, konieczność noszenia kołnierza ortopedycznego, niemal 4 – miesięczny okres przebywania na zwolnieniu lekarskim, prowadzi do wniosku takiego, że wypłacona przed wytoczeniem sprawy kwota 2.000,00 zł nie stanowiła wystarczającej rekompensaty za doznaną przez powoda krzywdę. Ponadto, co zostało wykazane dowodem z zeznań świadka i dowodem z przesłuchania powoda, P. S. (1) w wyniku tego zdarzenia doznał cierpień psychicznych, które powodowały problemy ze snem, wywoływały uczucie niepokoju i powracającymi wspomnieniami przeżytego wypadku. Po wypadku pomimo upływu ponad 4 lat od zdarzenia, powód w dalszym ciągu uskarżał się na brak komfortu podczas jazdy samochodem.

Okoliczności te zostały potwierdzone dowodem z opinii biegłego sądowego psychologa.

Rozmiar krzywdy doznanej przez P. S. (1) uzasadnia przyjęcie, że łączna kwota 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (8.000,00 zł dochodzonych w procesie + 2.000,00 zł wypłacone w postępowaniu likwidacyjnym), jest adekwatna do uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia doznanego przez powoda, związanego z przeżywanym uczuciem niepokoju.

Z tytułu kosztów poniesionych na zakup leków powód wykazał zasadność żądania pozwu w kwocie 49,96 zł. Kwota ta stanowi koszt zakupu leku C., który to leki był przepisany na receptę przez lekarza psychiatrę, który prowadził leczenie powoda po przedmiotowym wypadku. W pozostałym zakresie powód żądania zapłaty leków nie wykazał. Zgłosił przy tym żądanie zapłaty co do kwoty 28,85 zł, która została wypłacona w postępowaniu likwidacyjnym.

Żądanie zwrotu kosztów dojazdu do lekarza psychiatry zgłoszone w kwocie 480,00 zł, zasługuje na uwzględnienie w zakresie 360,00 zł. Dowody z dokumentów wykazują, że powód poniósł koszty trzech wizyt u psychiatry, każda w wysokości 120,00 zł. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w zeznaniach powoda.

Stan psychiczny, w którym znajdował się powód po wypadku z dnia 12.05.2013 roku, który jest potwierdzony dowodem z przesłuchania powoda i dowodem z opinii biegłego psychologa, uzasadniał podjęcie przez niego leczenia psychiatrycznego. P. S. (1) zeznał, że uczucie niepokoju i bezsenność skłoniły go do pojęcia leczenia psychiatrycznego, a po leczeniu czuł się lepiej, a uczucie niepokoju osłabło.

Powód wykazał dowodowymi z dokumentów, że poniósł wydatki związane z kosztami dojazdu do lekarza do G..

Jak zeznał powód, zdecydował się na leczenie w G., albowiem nie mógł spać, wracały do niego wspomnienia z wypadku i nie mógł jeździć samochodem, a leczenie w G. mógł rozpocząć wcześniej aniżeli w S..

Uznać zatem należy, że żądanie zapłaty za koszt zakupu paliwa do auta w kwocie 214,16 zł zasługuje na uwzględnienie. Powód wykazał poniesienie tych kosztów dowodami z dokumentów.

Powód dochodził pozwem żądania zapłaty odszkodowania za uszkodzone w wypadku rzeczy, tj. telefon komórkowy, aparat fotograficzny i pendrive'a.

Z żądaniem tym nie zgodził się pozwany kwestionując je co do wysokości i zasady. Powód zeznał, że w trakcie wypadku zostały uszkodzone telefon komórkowy i pendrive. P. S. (2) nie wykazał, aby w trakcie zdarzenia uległ uszkodzeniu aparat fotograficzny. Ponadto nie wykazał wartości tych rzeczy w dacie wypadku drogowego w stanie nieuszkodzonym. Powód słuchany informacyjnie nie potrafił wskazać jak została wyliczona kwota 999,00 zł (co podtrzymał w trakcie przesłuchania). Podał jedynie ceny telefonu i pendrive'a z dat ich zakupu, a nie ich wartości z daty wypadku. Przyjąć więc należało, że powód nie sprostał ciężącemu na nim ciężarowi dowodowemu w tym zakresie i żądanie zapłaty kwoty 999,00 zł w całości nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się również ustalenia odpowiedzialności na przyszłość pozwanego za skutki wypadku z dnia 12.05.2013 roku. Żądanie ustalenia nie zasługuje na uwzględnienie albowiem P. S. (1) nie wykazał prawdopodobieństwa wystąpienia w przyszłości dalszych szkód związanych z uszkodzeniem ciała i rozstrojem zdrowia doznany w wyniku wypadku. Żadna z opinii biegłych sądowych takiej takich następstw nie potwierdza. Ewentualne dalsze negatywne rokowania co do stanu zdrowia powoda nie wynikają również ze złożonych przez niego zeznań. Wobec tego żądanie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość, jako nieudowodnione, podlegało oddaleniu.

Żądanie zapłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie przekraczającej żądanie pozwu, dotyczące 15.000,00 zł, było zgłoszone w pozwaniu w 2013 roku. Decyzja odmowna wypłaty odszkodowania za zwrot kosztów leczenia i kosztów dojazdu do lekarza była wydana 14.11.2013 roku. Uznać zatem należy, że żądanie zapłaty odsetek od dnia doręczenia pozwu pozwanemu (tj. 3.06.2015 roku) co do żądania zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę, zwrotu kosztów leczenia zasługuje na uwzględnienie. Żądanie zapłaty uwzględnionej kwoty 49,96 zł z tytułu kosztów zakupu leków, nie było zgłoszone przed wytoczeniem powództwa. Zatem odsetki od tej kwoty należało zasądzić od następnego dnia od doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, tj. od dnia 4.06.2015 roku.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda:

a/ 8.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty (tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę);

b/ 49,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty (tytułem zwrotu kosztów zakupu leków):

c/ 360,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty (tytułem zwrotu kosztów leczenia);

d/ 214,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.06.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty (tytułem zwrotu kosztów dojazdu do lekarza),

o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód wygrał sprawę w 83,77%, a pozwany w 16,23%.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły łącznie 2.660,00 zł, z czego tytułem wynagrodzenia radcy prawnego 2.400,00 zł (§6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.-09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) opłaty od pozwu w kwocie 260,00 zł (k. 98).

Powodowi należy się zwrot kwoty 2228,28 zł (2.660,00 zł x 83,77%).

Koszty procesu poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 2.417,00 zł, z czego tytułem wynagrodzenia radcy prawnego kwotę 2.400,00 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa kwotę 17,00 zł. Pozwanemu przysługuje zwrot kwoty 392,27 zł (2.417,00 zł x 16,23%).

Na mocy przepisu art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.836,01 zł (2.228,28 zł – 392,27 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Koszty Skarbu Państwa z tytułu kosztów sporządzenia opinii przez biegłych sądowych wyniosły 384,94 zł oraz z tytułu nieuiszczonej opłaty od pozwu 255,00 zł (515,00 zł – 260,00 zł). Biorąc pod uwagę to, że pozwany przegrał sprawę w 83,77% sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 536,07 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku.